

PORABSKI

DEN

STR. 3

OBNAVLA SE

ŠTEVANOVSKA

ŠAULA

STR. 4

Porabje

ČASOPIS SLOVENCEV NA MADŽARSKEM

Monošter, 14. avgusta 2008 ☀ **Leto XVIII, št. 33**

Monošter, 6. avgusta

Skupna seja dveh krovnih organizacij

6. avgusta sta dve krovni porabski organizaciji - Državna slovenska samouprava in Zveza Slovencev na Madžarskem - sklicali skupno sejo njihovih vodilnih teles, skupščine Državne samouprave in predsedstva Zveze, da bi razpravljali o zadevah, ki se nanašajo na celotno slovensko skupnost.

Predsednik Državne slovenske samouprave Martin Ropoš je navzoče seznanil s tem, da je varuh manjšinskih pravic dr. Ernő Kállai po večmesečnih usklajevanjih s predsedniki trinajstih državnih manjšinskih samouprav pripravil osnutek zakona o zastopstvu narodnih in etničnih manjšin v madžarskem parlamentu. Kakor piše v uvodu osnutka, največji dolg madžarske manjšinske politike je, da ji ni uspelo zagotoviti zastopstva manjšin v državnem zboru, kar jim zagotavlja leta 1993 sprejeti Zakon o pravicah narodnih in etničnih manjšin. Na to je tudi Ustavno sodišče večkrat opozorilo madžarski parlament. Po mnenju manjšinskega ombudsmana mora zakon zadoščati naslednjim kriterijem: vsem trinajstim manjšinam mora zagotoviti realno možnost, da pridejo do mandata; manjšinske poslance lahko volijo le volilci, pripadniki manjšinskih skupnosti, ki jim zakon zagotavlja določene ugodnosti; manjšinski poslanci morajo imeti v parlamentu enake pravice kot ostali poslanci, z omejitvijo, da se lahko pridružijo le t. i. manjšinskemu poslanskemu klubu.

Prvo vprašanje je, kdo naj bi volil manjšinske poslance? Po sedanjem osnutku bi jih volili le pripadniki

manjšin, ki imajo volilno pravico. Osnutek izrecno nasprotuje temu, da bi se manjšinskih volitev udeležili tudi večinski volilci, ki bi - zaradi svoje številčne premoči - lahko preglasovali manjšince in s

tem vplivali na izid volitev. Podobno kot na lokalnih manjšinskih volitvah, bi se morali manjšinski volilci vpisati v manjšinski volilni register, ki bi ga kontrolirala komisija, ki jo sestavi manjšinska skup-

nost. Kriteriji za sprejem v volilni register morajo biti objektivni in prej določeni.

Kdo lahko kandidira? Na manjšinskih volitvah lahko postavijo svoje liste le manjšinske strukture, se pravi, manjšinske organizacije ali manjšinske stranke. Kandidat pride na listo s podporo deset odstotkov, oz. najmanj 500 volilcev, ki so registrirani v manjšinskem volilnem registru.

Na volitvah bi se vsa država štela kot eno volilno okrožje. Manjšinski volilci ne bi imeli dvojne volilne pravice, ob izvolitvi individualnega kandidata lastnega volilnega okrožja bi se moral manjšinski volilec odločiti med manjšinsko listo ali listo ostalih strank. Po mnenju varuha človekovih pravic s tem ne bi kršili pravice volilcev do izra-

žanja svojih političnih prepričanj, kajti le-ta lahko pride do izraza pri odločitvi za individualnega poslanca. Mandat z manjšinske liste bi se v osnovi pridobil pod enakimi pogoji kot z ostalih strankarskih list, le da manjšinski listi ni potrebno doseči 5-odstotnega volilnega praga. Če manjšine na tak način ne bi prišle do mandata, bi se upošteval t. i. ugodnostni mandat manjšin, za katerega potrebuje manjšina najmanj 1000 veljavnih glasov.

Predsednik Ropoš je izpostavil, da je to le osnutek, usklajevanje s strankami se bo začelo jeseni. Če bi bil - za kar v sedanjih političnih situaciji ni veliko upanja - zakon o zastopstvu narodnih in etničnih manjšin v madžarskem parlamentu sprejet, bi lahko manjšine na naslednjih državnoborskih volitvah (leta 2010) prišle do svojih poslancev. Za maloštevilčne manjšine, kot smo tudi Slovenci, bo to precejšnji izziv in odgovornost cele skupnosti, vseh manjšinskih organizacij, ne le Državne slovenske samouprave, je poudaril predsednik Ropoš, ki je navzoče seznanil tudi s tem, da bo po načrtih vlade verjetno ukinjen sedanj Javni sklad za narodne in etnične manjšine in se bo ustanovila manjšinska fundacija/kisebbségi alap, kjer naj bi bila koncentrirana sredstva raznih ministrstev, inštitucij, namenjena manjšinam. Normativna sredstva (šole, vrtci itd.) se ne bodo prenesla v omenjeno fundacijo. Vlada naj bi se o tem odločila jeseni. Torej tudi nam, manjšincem se obeta zanimiva in razgibana jesen.

Predsednika krovnih organizacij, József Hirnök (z leve) in Martin Ropoš

Del članov predsedstva ZSM in občnega zbora DSS

Marijana Sukič

ISKRENO OGLEDALO PREKMURSKIH KRAJEV

Priznam, če bi moral takoj naslednji dan po ogledu pisati o dokumentarnem filmu, ki ga je Maja Weiss posnela po literarni predlogi, knjigi Ferija Lainščka in Dušana Šarotarja s privlačnim naslovom *Občutek za veter*; bi imel resne težave, kako opisati slikovno in zvočno upodobitev zna-

nekaterih ocenah najboljšem, če to ne, pa enem najboljših romanov Miška Kranjca, čigar 100-letnico bomo v Prekmurju in Sloveniji počastili letos jeseni oziroma z nekaterimi prireditvami že v septembru. Nadaljevanka, ki jo je režiral pokojni France Štiglic, je dokaj veren odsev literarnega

Branko Šömen in pisatelj, ki piše celo romane v narečju, in profesor Jože Ftičar.

Naj se vrnem k *Občutku za veter*: Upam si zatrditi, da je režiserki Maji Weiss uspelo ujeti pravi občutek za veter ali rečeno drugače, z njenimi besedami: »Zaželela sem si narediti film o tej poeziji in vse se je idealno končalo.«

Knjiga *Občutek za veter* Ferija Lainščka in Dušana Šarotarja s fotografijami Jožeta Suhadolnika ter oblikovalcev Mihe

izdelal prototip *Panonskega ušesa*, objekta – *prisluškovalca vetru*. Kako naj bi v Čepincih naprava, ko bo v naslednjih letih postavljena, delovala, smo videli v dokumentarcu. Poenostavljeno: lovila bo veter in njegove zvoke posredovala v internetno mrežo, da ga bodo, panonski, gorički veter, lahko slišali na vseh koncih sveta.

V dokumentarcu smo videli marsikaj: od kramarskega sejma do kuhanja bograča;

odstopa *Občutek za veter* že s tem, da je priložena zgoščanka, na kateri je pesmi Ferija Lainščka, ki jih je uglasbil Marko Grobler, zapela pa Moira, da jih dopolnjujejo odlične fotografije Jožeta Suhadolnika (kamera: Bojan Kastelic), tako še bolj od *klasičnega dokumentarca* odstopa filmska upodobitev Maje Weiss.

Dokumentarec, ki je nastal v produkciji Bela film in koprodukciji s TV Slovenija, so najprej prikazali v Beltincih, v

Feri Lainšček in Dušan Šarotar

Na valovih Mure

čilne poezije in kratke, zgoščene proze dveh slovenskih avtorjev, ki sta mi tudi osebno blizu oziroma s katerima se družim kot njun literarni kolega. Zdaj je že minilo toliko časa, da so vtisi vsaj nekoliko strnjeni, poklepetal sem z avtorjema, po premieri pa z nekaterimi gledalci, tako da je »moja« podoba vizualiziranih tekstov nekoliko trdnjša, a še zmeraj ne dovolj prečiščena. Še manj dokončna.

Problem nastane tedaj, ko dobro poznamo literarno delo in gledamo njegov prenos v drugačen medij. Zdaj na TV Slovenija ponavljajo nadaljevanko *Strici so mi povedali*, posneto po istoimenskem, po

dela, vendar je vprašanje, ali je dosegla raven romana. Še manj istoimenski film, kjer se je moral režiser poslužiti strnjevanja dogodkov, da je dobil primerno dolžino. Nekaj pa se mi ob nadaljevanki zdaj, ko jo gledam drugič, vseeno zdi drugače kot pred desetletji: manj sem kritičen do govorjenja izjemnih igralk in igralcev, ki so se morali navaditi prekmurske govornice. Enim je to uspelo bolj, drugim manj, toda ob vnovičnem gledanju se mi ne zdi tako *katastrofalna prekmurščina*, kot ob prvem predvajanju nadaljevanke. Sicer pa sta za izreko skrbela dva dobra poznavalca narečja, književnik

Groblerja in Mateja Korena je pri založbi Franc-Franc izšla leta 2004 in je razprodana. Kajetan Kovič je v spremni besedi napisal: »*Ta veter je navsezadnje in morebiti zares edino v nas. Naše želje ga zbujaajo, naša hrepenenja ga vabijo, naša mala veselja slavi in je obliž za naše neizbežne rane. O njem, kot o vsem, je mogoče napisati obsežne romane, zgoščene povesti, ali nežne in krhke pesmi, kot jih srečujemo v tejpot, a se hkrati z nekaj domotožja ozirata nazaj.*«

Leta 2007 sta se v projekt vključila kipar Tomaž Kolarič in režiserka Maja Weiss. Kipar je pripravil idejno zasnovo in

poslušali, kako dela obeh avtorjev berejo *naključni bralci*; skozi *šolsko uro* Francija Justa spoznamo literarno bero Ferija Lainščka, ki se *približuje* najplodovitejšemu prekmurskemu pisatelju Mišku Kranjcu, in Dušana Šarotarja; spoznavali ravninski in gorički del Prekmurja, poslušali cigansko in prekmursko glasbo, le začetek in konec sta nas *ponesla* v nek oddaljen, neopredeljen *stepski svet*... Zato film ni niti turistična razglednica niti socialna slika, temveč poetično umetniško delo, verodostojno in iskreno ogledalo prekmurskih krajev, je prepričan Feri Lainšček.

Kakor od *klasične knjige*

popolnoma napolnjeni dvorani tamkajšnjega kina v torek, 19. avgusta, pa bo na sporedu Televizije Slovenija.

Zatorej: kot imata Feri Lainšček občutek za veter, tako je čutenje za poezijo v vizuelni podobi izpričala režiserka Maja Weiss. Vsekakor želim *Občutek za veter* videti še enkrat, da si *utrdim* celostno vsebino dokumentarca, njegovo sporočilo in sporočilnost. Prav zanimivo bi bilo prebrati, kako bodo *Občutek za veter* dojeli drugod po Sloveniji in morda v sosednjih državah, kjer živijo Slovenci, seveda tudi v Monoštru.

Ernest Ružič

Fotografiji: Denis Cizar

10 lejt je star Slovenski kulturni in informativni center v Monoštri

PORABSKI DEN

Slovenska zveza je pred sedemnajstimi leti najšla v Porabske dneve, tistoga časa za največji svetek Porabski Slovincov na Vogrskom. Tradicionalni Porabski dnevi so od tistoga mau bili furt na konci majuša ali na začetki juniuša. Sprvoga so tau fejs ijrašnji dnevi bili, ka so té eške drúge slovenske organizacije nej bile, etak se je v Porabji bola na rejdko godilo kaj. Eške bola na rejdko so bili slovenski programi. Na leto gnauk velki svetek s slovenskimi programi je fejt vlejklo lústvo s cejloga Porabja pa dalečni krajov tú. Zatau je melo razmenje meti Porabske dneve za dva dni. S tejm, ka je gratalo dosta slovenski organizacij, je dosta slovenski programov vseposedik, od najmenše porabske vesi do Budimpešte. Na Slovenskoj zvezi tau poštojvamo, se tomi veselimo pa se prilagodimo. Povejmo, zatau mo letos v ednom dnevi držali dva svetka, svetili Porabski den pa tau, ka je Slovenski kulturni pa informativni center deset lejt star, steri je 18. novembra 1998 aupro svoja vrata v Varaši.

Gda pa gdé bau?

Porabski den pa 10-letnico Slovenskoga centra mo svetili v soboto, 13. septembra 2008. Za kraj etak ranč ne more biti pitanje, ka je Monošter.

Kakšne programe smo pripravili?

Od 9.00 do 12.30 vöre do mlašči programi za šaularske mlajše. Gorejnjasenička šaula, števanovska šaula pa slovenski mlajši z gimnazije so pozvani na razne programe. Planiramo slovensko gledališko igro za vse mlajše v konferenčni dvorani, gda ta dva priznana igralca zvöjn špilanja svoje igre probala aktivirati mlajše v slovenskoj rejči pa popejvanje slovenske pesmi. Potistim si pa mlajši leko sami vöodabarejo, ka škejo delati. Leko do si redli iz sadja šalato, pekli medene figice, redli lanceke pa prstanke, za gibanje do meli ritmiko, futbol, ringišpil pa gora napinjano špilo (légvár).

Leko si poglednejo, kak se dela langoš na Goričkom, na konci ga pa vsi kauštajo. Leko si küpijo sladoled tú. Na konci je pogostimo s sladkarijami tú na rojstni den Slovenskoga kulturnoga centra. Pred očami držimo, ka do se programi vodili v slovenskoj rejči s pomočtjauv domanji slovenski lidaj pa mentorov iz Prekmurja.

Od 14. 00 vöre nota damo zvoziti male mlajše s kombijem s pomočtjauv domanji vzgojiteljic, če tau želijo, stariše s svojimi mlajši vred. V Porabji je šest vrtcov, vsi leko pridejo na red, če stariše tú tak želijo. Večer do 18.00 vöre leko na red pride vse šest vrtcov. Vekši mlajši si leko gora sedejo na ringišpil, do se špilali na gora napinjani špili (légvár) pa do si leko vö dali farbati svoje obraze. Njij tú čakamo s sladkarijami.

V 14.00 vöri se začnejo programi za odrasle. Lajnsko leto smo nej meli sveto mešo nej na Porabskom dnevi pa nej na Državnom srečanju, zatau si letos želimo slovensko mešo v varaškoj cerkvi. Sveto mešo do slöžžili gospaud Lojze Kozar iz Odranec v Prekmurji. Njim do na pomauč domanji gospaud Feri Merkli, gospaud Dejan Horvat iz Markovec pa vogrski pop domanje cerkvi Ferenc Rimfel. Slovensko liturgijo de popejvo Mejšani pevski zbor Avgust Pavel ZSM z Gorejnjoga Senika. Po tejm nas čaka gledališče s kulturnim programom, s hrvaškimi plesi pa muziko, porabskimi pesmimi na harmoniki pa porabsko slovensko rečtjauv. Med pozdravnim goučom se podeli priznanje „Za Porabje“ z nagrado, stero je ustvaurila Slovenska zveza. Pogostitev vse gostov mo meli v 17.00 vöri v velkom šatori pred Slovenskom daumi. Zadvečerek nas eške v dobro volo spravi pihalna godba (fúvós zenekar) iz Ljubljane pa nas preseneti (meglep) Slovenski kulturni in informativni center na 10. rojstni den. Za odavanje damo pripraviti langoš pa slado-

led. Od 19.00 vöre de ples, igro de Duo Marjan pa Tadeja iz Prekmurja. Vmes de piknik pa v desetoj vöri ognjemet (túzijáték).

Kak damo na znanje lidam té program?

V Porabji mo posaba prosili vodja kulturni skupin pa Drúštva penzionistov, naj zovejo svoje lidi, dve šauli v Števanovci pa na Gorejnjom Seniki pa prejk mlajšov njine držine. Gospaud Feri Merkli nam vöoznanijo po cerkvaj. Vse župani, predsedniki slovenski samouprav pa drúštev, slovenske lerece, vzgojiteljice, predsedstvo Zveze, delavci Slovenskoga dauma posaba dobijo pozvanje. V Budimpešti predsednica Slovenskoga drúštva Irena Pavlič, v Somboteli predsednica Slovenske samouprave Marija Kozar, v Mosonmagyaróvári pa predsednik samouprave Laci Brašič do zaprošeni zvati lidi. Na znanje damo za vsakšoga prejk novin, radiona pa plakato po vasaj.

Kak se leko pride iz Porabja?

Iz vsakše vesi v Porabji se pri cajti dá pridi z rednim avtobusom na 14.00 vöro v varaško cerkev. Za senički pevski zbor mo meli zapovedano bus. Nazaj domau mo meli zapovedano posaba dva avtobusa, od Varaša do Verice-Ritkarovec pa do Gorejnjoga Senika. Slovensko drúštvo v Budimpešti je tú prosilo Slovensko zvezo plačati pautne ceringe avtobusa, za Mosonmagyaróvár pa tak vsakšo leto Zveza plača bus.

Za informacijo eške:

Pogostitev smo zavöjpalni na restavracijo Lipa, piknik pa na Drúštvo Janez Urbas iz Selnice ob Dravi. Pri pogostitvi Zveza poskrbi za djesti, za piti pa zvöjn nastopajočih pa pozvani gostov, vsakši sam mora.

Na Slovenskoj zvezi mo veseli, če vseveč lústva leko pride pa se vküper veseli. Baug plati, ka ste prešteli. Zatau pa poseba se zavalim, če te glas toga dneva vi sami tú kaulek davali.

Klara Fodor sekretarka ZSM

Letošnji gost radgonskega sejma bo Madžarska

Pomurski sejem je 6. avgusta organiziral tiskovno konferenco o radgonskem Kmetijsko-živilskem sejmu, ki bo od 23. do 29. avgusta. Na Generalnem konzulatu RS v Monoštru je zbrane novinarje in goste pozdravil generalni konzul *mag. Drago Šiftar*, ki je poudaril, da je kulturno sodelovanje med državama zelo razvito, toda gospodarsko sodelovanje temu ne sledi. Generalni konzulat si je zadal za nalogo pomagati pri gospodarskem povezovanju, zato je posebej vesel, da se tiskovna konferenca odvija pri njih. Direktor Pomurskega sejma *Karel Erjavec* je najprej podal nekaj splošnih podatkov o tem najpomembnejšem kmetijsko-živilskem sejmu v tem delu Evrope, ki bo na 65.300 kvadratnih

xxxxxxxxxxxx

metrih površin predstavil kmetijsko mehanizacijo in opremo, prehrambene izdelke, vino in druge pijače, opremo za gostinstvo in živilskopredelovalno industrijo, semena, sredstva za rejo živali in rastlin ter obrtne izdelke. Na stičišču Slovenije z Avstrijo, Hrvaško in Madžarsko jih bo ponujalo 1665 razstavljavcev iz 31 držav. Državi gostji bosta *Madžarska* in Hrvaška.

Razstave goveje živine, prašičev, drobnice, avtohtonih in tradicionalnih pasem konj bodo predstavile dosežke rejcev iz Slovenije ter govedorejcev in prašičerejcev iz Avstrije. Vzročni nasad bo prikazal gospodarsko najzanimivejše poljščine ter sadjarstvo in trte v Sloveniji. Strokovno in poslovno publiko vabijo na sejem številna strokovna in poslovna srečanja. Obilica izobraževalnega, družabnega, kulinaričnega in zabavnega dogajanja pa je namenjena najširšemu krogu obiskovalcev. V počastitev svetovnega leta krompirja bo velika razstava predstavila preko 140 sort krompirja.

V soboto, 23. avgusta, bo sejem odprl predsednik RS dr. Danilo Türk, otvoritvi bo prisostvoval tudi József Gráf, minister za kmetijstvo Madžarske, ves dan pa bo pestro dogajanje tudi na madžarski nacionalni stojnici.

V ponedeljek, 25. avgusta, bodo podeljena priznanja z mednarodnih ocenjevanj mesa in mesnih izdelkov, mleka in mlečnih izdelkov, sadnih sokov, brezalkoholnih pijač in embaliranih vod ter kmetijske mehanizacije. V torek, 26. avgusta, bo svečana podelitev priznanj odprtega državnega ocenjevanja vina Vino Slovenija Gornja Radgona, na katerem je uspešno sodeloval tudi pridelovalec iz Madžarske.

Madžarska kot dežela gostja bo nastopila v organizaciji Agrármarketing Centruma. Na 96 m² veliki nacionalni stojnici bo svoje proizvode razstavljalo 9 živilskih proizvajalcev, Društvo zalske vinske ceste ter Trgovinska in industrijska zbornica Železne županije.

OD SLOVENIJE...

Ob 140. obletnici prvega slovenskega tabora

V Golarjevi hiši v Ljutomeru so pripravili znanstveni simpozij na temo prvega slovenskega tabora v tem mestu. 21 zgodovinarjev in slovenistov je z referati dogajanje izpred 140 let umeščalo v celotni slovenski osamosvojitveni prostor od ideje Zedinjene Slovenije do vstopa Slovenije v Evropsko zvezo. V Ljutomeru je bila tudi državna proslava, in sicer v spomin na dogodek, ko so 9. avgusta 1968 v Huberjevem logu ob Ščavnici v Ljutomeru organizirali prvi slovenski shod, zborovanje na prostem, imenovano tabor. Dogodek je doživel izjemen uspeh, saj se ga je udeležilo več kot 6000 ljudi, ki so želeli sodelovati v prizadevanju za samostojno državo, ki pa bi bila še zmeraj pod habsburškim žezlom.

Nižja brezposelnost

V Sloveniji je bilo konec julija na zavodu za zaposlovanje prijavljenih 61.550 brezposelnih oseb. V mesečni primerjavi se je brezposelnost povečala za 1,4 odstotka, tako kot je to običajno v tem delu leta. Glede na lanski julij se je brezposelnost znižala za 12,2 odstotka.

Manj kriminala

V prvem polletju letošnjega leta je bilo v Sloveniji za 4,2 odstotka manj kriminalitete kot v enakem obdobju lani, preiskavnost kaznivih dejanj pa je za dva odstotka boljša. Po besedah direktorja slovenske kriminalistične policije Aleksandra Jevška je policija obravnavala 44.500 kaznivih dejanj, preiskali pa so jih 21.274. Na področju gospodarske kriminalitete je policija v prvem polletju obravnavala 4.430 kaznivih dejanj, kar je 6,2 odstotka več kot minulo leto v enakem času.

Obnavlja se števanovska šaula

Predlani se je gorejnjeseniška šaula obnavlala, letos avgustuša pa so števanovsko šaulo začeli obnavlali. Na začetki so staro strejo dola menili zato, ka je v telovadno sobo voda notra tekla, gda je vekši dež biu. Dapa kak vejn, nede se samo streja obnavlala, liki drugo tō. Ka vse, pa odkec je na tau pejnez, sam spítavo *Sándora Fodora*, žüpana iz Števanovec. *Agica Holec*, ravnateljica šaule, de pa od tauga gučala, gde do se dočas mlajši včili, dočas se šaula ne obnovi.

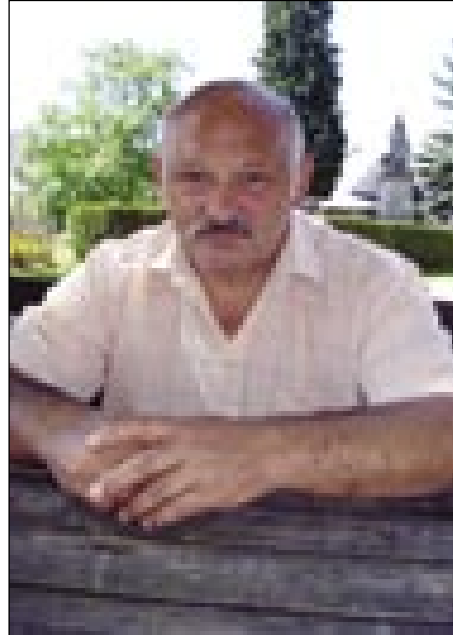
• *Šanji, odkec ste sprajli pejnaze za obnavljanje?*

»Od vogrskoga Ministrstva za šolstvo smo dobili 30 milijonov forintov za obnavljanje šaule.«

• *Ka vse se leko obnovi iz tej pejnez?*

»Najbola važno je bilau strejo dolameniti, zato ka edan

ešče okna, dvera, strejšnice vōmenijo. V razredaj umivalniki baudejo, v zbornici (tanári szoba) pa edna mala künja. Cejli pod se vōmeni,

Števanovski žüpan Sándor Fodor

pa nauve plošče do vsepovsedik. Dobro bi bilau, če bi se ešče centralna (központi

nauvlenoj šauli leko včili.«

• *Meli te lejpo, obnawleno šaulo, dapa mlajšov malo.*

»Mlajšov je že več lejt kauli trideset. Pa kak vōgleda, tau tak ostane tadala tō. V tejm mamu vüpanje, ka je več družin prišlo, šteri so tū küpli kučo, Vepa tak vōgleda, ka do mlajši v našo šaulo ojdli. Etak te par mlajšov več baude, kak zdaj.«

• *Agica, kak do mlajši septembra začnili pouk, če z obnavljanjem šaule samo konca decembra zgotauvijo?*

»Dočas, ka šaulo obnavlajo, do se mlajši v dvaujaj slüžbeni stanovanjaj (szolgálati lakás) včili, sterivi sta tam pri kulturnom daumi. Že smo vse notraspakivali, ka de

tak ka do meli mesto, vejpa samo 27 mlajšov mamu. Sploj pa zato, ka se več klasov vküper vči (kombinirani pouk). Etak mo te pet skupin meli. Meli mo taše vōre tō, gde do se trgé klasi včili nagnauk. Tak ka mo meli mesto.«

• *Kak leko tri razrede nagnauk vči?*

»Edni se naglas včijo, druga dva razreda pa potiuma. Vepa mamu taši razred, gde se samo eden pojbič vči. Do tejsa mau smo se tō tak včili.«

• *Mate kakše spremembe od tauga leta?*

»Vse ostane tak, kak je bilau. Zdaj de telko zmetnejše, ka zdaj mo že dva taša razreda meli, šteri do se dvojezično včili. Leko, ka ešče dja mo tō mogla včiti, dapa tau je ešče nej gvüšno. Zato, ka samo-uprava 130 vör plača, več nej. Zato pa te tak moramo vküppostaviti urnik (órarend).«

• *Mlajši že znajo, ka gde do se včili?*

»Vejo, ka gda smo šaulo končali, te smo njim že tau ta-

Zidina šaule

tau streje je že več kak stau lejt stari, pa se je ta streja vsigdar notrazmočala. Dapa nej samo te tau, liki cejla streja se dolameni, pa nauve črpnje se skladejo gora.

Med dvōma zidinama je eden tau z ravno strejov (lapostetō) pokrit, tam se ešče plafon tō vōmeni, zato ka se je vsigdar notramočo, pa od tauga je lejs sprno. Cejla šaula se znauve vōspuca, pa se vōpofarba. Zvün tauga se

fütés) obnovila, dapa žau, na tau več nega pejnez.«

• *Gda se je začnilo pa gda se konča obnavljanje?*

»Delo se je zdaj, 1. avgustuša začnilo pa 31. decembra vse mora gotovo biti. Mi smo šaulo vōspakivali pa smo go 30. juliuša prejkdali firmi Fix Varró. Sploj se veselimo tauma, ka se je delo začnilo, vüpamo, ka do konca decembra zgotauvijo, pa januara do se mlajši že v ob-

Delavci na streji

nam trbelo. V dvorani kulturnega dauma mo pa telovadbo meli. Etašoga reda je dobro, ka nas je malo, če ovak ranč nej.«

• *Kak do v stanovanji mesto meli?*

»V dveje stanovanji je vsevküper pet sob pa ešče künja,

prajli, gde mo se septembra včili. Dja sam tak vpamet vzela, ka so se tauma veselili. Tak mislim, ka te čas brž taodide, pa januara mo se že v nauvi šauli leko včili.«

Karel Holec

Od maloga Triglava v Andovcaj do Magašni na Gorejnjom Seniki

Kak leko pridemo od maloga Triglava k Magašni na Janezov brejg? Bola brž, kak bi mislili. Na Janezov brejg sam se pelo, tam sam se stavo pri edni kuči, ranč pri Magašni. Te sam ešče tau nej znau, samo sledkar. Kak pa te sé pride mali Triglav, bi leko pitali, dapa nej vam trbej, zato ka Magašni Pišta vam tau tapovejo.

Magašni Pištak so ranč vanej na dvaura kosili, pa so vö na paut gledali, ranč tak kak tisti maček, šteri je notra v košari ležo.

• *Baug daj, ne vejm, če sam v dobro mesto prišo, dapa tak vejm, ka pri taum rami je nekak iz Andovec bijo.*

»V dobro mesto si prišo, zato ka so moje mati bili z Andovec.«

• *Od štere kuče?*

»Tam kak je zvaun, tam se trbej na pravo pelati. Paulak kak so Vrnji, tam je bila ona doma.«

• *Ne vejte, kak se je kuča zvala?*

»Jaj, zdaj mi brž ne pride napamet. Kak vrugi so se zvali? Pul... pul., Pulkini so bili. Moje mati se je pa zvala Ana Orban.«

• *Tau ranč ne dam valati!*

»Zaka nej? Pa zdaj ti pravim, ka se na tejm tak čüdivaš?«

• *Zato, ka našo društvo je ranč tau kučo dojküpilo.*

»Eške stoji?«

• *Pa vejte, če bi nej stala, te bi go nej mogli dojküpiti.*

»V tejm prav maš.«

• *Gda ste bili vi tam ostejdnjin?*

»Tau je že davnik bilau, vejn te, gda sam ešče v šaulo odo. Tistoga reda sam dosta odo tam. Dostakrat sam eške

tam spau pa vse. Bilau ka eden keden sam tam biu. Bilau tak, ka sam z materdjo v nedelo zazrankoma ta üšo, zadvečerek pa nazaj.«

• *Kak ste šli?*

Magašni Pištak z ženauv pod lugašom

»Pa kak, pejški, tü ta, prejk po gauški. Duga paut je bila. Gda smo taprišli, je že skur podnek bilau. Obed sva oprajla pa sva pomalek že pa domau šla.«

• *Gda pridete v Andovce poglednit kučo?*

»Dostakrat sam si že zmišlavo, ka mo üšo pa poglednam, če so nej kakši Vaugri v njej. Dapa pejški je daleč gé, zdaj so že noge nej taše, kak so bile.«

• *V Porabji ste nej šteli od maloga Triglava?*

»Kaj bi pa nej što, ešče kejp sam vido.«

• *Te kamen je tam pri kuči gorpostavlani na lejpom mesti, dapa vi ste tö v lejpom mesti tü na Janezovom brejgi.*

»Tü je dobro, zato ka je tiuča. Dostakrat je tak, ka eden keden taodide, ka eden drugoga ne vidiš. Tak pomalek sva ta z ženauv. Zdaj je že dobro, ka nej trbej telko delati kak gnauk svejta. Že nej mamo nej mare pa nej svinje.«

• *Tam ozajerk sam vido*

niše somare pa koze, tisti so vaši?

»Nejsu moji, samo je ge polagam. Eden spoznanec je ma tü iz Mosonmagyaróvára. Tak dosta dela zato nega

• *Kelko zemle mate?*

»Že samo te ograd kauli kuče. Tü mamu eden mali ograćenek za paradajs, za aubrike pa za tašo. Drugo sam vse prejk dau zadrugi (szövetkezet).«

• *Gda je zadruga razpadla, te ste kaj nazaj dobili?*

»Nika sam nej nazaj vzeu. Mena dojda tau, ka mam, mena več nej trbej. Vidiš, te lugaš, kelko grauzge visi. Tau dolapoberem, v bečko dejem, pa te mo leko malo trinknivo. V krčmej sam že vejn tak edno leto nej biu. Dalač je tö pa penez tö nega natau. Tak ka zveksoga sam bola doma, pa pomalek kaj taškrabam kauli kuče. Tü sedim pod lugašom pa gledam, če kakšne mlade dejo. Gda mi tau više pride, te pa kosim. Ta trava me že v grob spravi. Tü na dvorišči že šestič kosim, zato ka tak fejst raste. Dapa grbanji ne rastejo, zaman je tak fejst čakamo.«

• *Gda rastejo grbanji, te je na odajo berete?*

»Nej, mi je ne odavamo, ka naberemo, tau vse za svoj tau ostane.«

• *S kelko pejnez vi živete?*

»Ge mam tridvajsti, žena pa dvajsti gezero. Če čeke (položnice) goradamo skurok nika ne ostane. Dapa ka boš delo. Telko maš, tau ti mora dojditi. Nam že dosta tak nej trbej, zato ka smo že stari. Sedemdesetpet lejt je tak taodišo, ka sam ranč v pamet nej vzejo. Človek drugo nej delo, samo delo pa delo, pa te gnauk samo vpamet vzemeš, ka si že stari grato. Vredno se te mantrati v cej lom življenji?!«

Karel Holec

... DO MADŽARSKE

Odškodnina preživelim holokavst

Organizacija Claims Conference, ki se ukvarja z odškodnino za preživele nacističnih preganjanj, je nakazala 12 milijonov evrov odškodnine budimpeštanskim preživelim holokavst. Vsoto je zagotovila nemška vlada, preživele bodo dobili enkratno odškodnino v višini 1900 evrov. Tisti, ki so odškodnino že dobili iz kakšnih drugih naslovov, nimajo pravice do te odškodnine.

Šest smrtnih žrtev v enem tednu

V Budimpešti je v enem tednu umrlo šest zasvojenih z mamili. Policija je najprej domnevala, da so dobili ali prečisti ali zastupljeni heroin, toda preiskave so pokazale, da temu ni tako. Po mnenju policije se v Budimpešti prodaja heroin od sedem do štiri-deset odstotne čistosti, tudi heroin, ki so ga našli ob žrtvah, je bil približno 35-odstotne čistosti in tudi zastupljen ni bil. Ugotovili so, da sta po dve žrtvi kupovali heroin od istih dilerjev, njihju je policija tudi našla ter proti njima začela postopek zaradi preprodaje mamil.

Koliko zlatih medalj pričakuje madžarska javnost od športnikov?

Javnomenjske raziskave kažejo, da je večina Madžarov mnenja, da se bo madžarska olimpijska delegacija vrnila iz Pekinga z manj zlatimi medaljami kot pred štirimi leti iz Aten. Tam so madžarski športniki osvojili 8 zlatih medalj, trenutno misli manj kot petdeset odstotkov vprašanih, da bodo osvojili 8 ali več medalj. 33 odstotkov vprašanih meni, da bodo športniki dosegli 5 ali 6 prvih mest, 7 odstotkov celo pravi, da ne bo nobene zlate medalje ali največ dve.

Na Olimpijskih igrah v Pekingu bo nastopilo kakih 170 madžarskih športnikov v dvajsetih športnih panogah. Med športniki je tudi Monoštrčan, metalec kladiva, Krisztián Pars, ki ima po mamini veji slovenske prednike.

»Eške dosta kaj znamo«

V cejlom Prekmurji najdemo dosta kamnosekov (kőfaragó). Dosta je družin, štere so se s tem začale precej kesno spravlati. Je pa ena družina v Murski Soboti, šteta je po tej obrti fejest dobro znana, pa šteta tou tradicijo fejest uspešno dale pela že duga lejta. Tou so Korošcovi iz Sobote. Gda se šetate po prejk murski j cintoraj, leko večkrat vidite ger spodi podpis: Korošec. Gospod Jože Korošec pravi, ka se vsakši umetnik (művész) podpiše na svojo umetnino (műalkotás) in tudi vsakši lejpi križ je umetnina. Nosilec obrti je zdaj Jožetov sin Oliver. Ges sam si največ zgučavala z gospodom Jožetom, zato ka mi je največ znau povedati o družinskoi zgodovini. Z vsem je začno

Kamnosek Jože Korošec med delom

Davčna uprava. Kesnej se je pa preselo ta, gde stoji gnes Hotel Diana. Jožetov oča se je pri njem 1920. leta zaposlo in tam delo do smrti. Med 2. svetovnov

Monoštri. Biu je pa iz Zagreba. Po 1. svetovni bojni in te gda je nouva meja prišla, je Močnik delavnice v Monoštri oudo, mesto je pa doubu v Soboti pri katoliški cerkvi, gde je gnesden

bojnov je prišlo do nacionalizacije in kamnoseštvo je državno (állami) gratalo. Jože pa se je začno šolati leta 1948, najprlej v Soboti kak inaš, pri 17 lejtaj pa je šou v obrtno šoulo in jo v dvej lejtaj končo tü. Dopodneva je delo, zadvečera pa v šoulo odo. Gda je končo obrtno šoulo, je odišo v Ljubljano in pravi, ka je tam trno dosta vido, pa

Ena od delovnih faz

Jožetov oča, šteti je z okolice Radenec biu, pa se je kamnoseštva navčo v Maribori. Gda je šoulo končo, je šou v vojsko in po vojski prišo v Soboto okouli leta 1920. V tistom časi po 1. svetovni bojni je začno v Soboti delati eške eden znani kamnosek, Močnik. Za toga bi v v Porabji mogli tudi dobro znati, ka je meu prve delavnice v

se trno dosta navčo. Ta je šou leta 1952, gda so najbolje delali velke spomenike pa stavbno kamnoseštvo. Te je pa prišo čas za vojsko. Gda je odslužo, je šou nazaj v Ljubljano, v Mojstrsko šoulo. Šoulo je seveda napravo in se kak vönavčeni mešter v Soboto vrno kak šef vsem, tudi svojimi oči. Doma je obrt začno komaj leta 1964, na dvorišči in v maloi drvarnici. Ne morem vörvati. Gnesden kamnoseštvo Korošec zavzeme skoron cejlo Čopovo ulico v Soboti, tou je tista ulica za sobočkim cintorom. Leta 1991 se je gospod Jože upokojiu in obrt je prevzeu njegov sin Oliver. Tüdi Oliver je šolani kamnosek. Končo je kamnoseško šoulo v Ljubljani, vajeniško in gradbeno šoulo, napravo mojstrski izpit,... največ pa pravi, ka se je doma navčo. Tudi Oliverov sin, potencialni naslednik, odi zdaj v gradbeno šoulo, tak ka kamnoseštvo Korošec ma eške dugo prihodnost. Delavnica je gnes rejsan ogromna (hatalmas), te gda je Jože začno, pa je tou bilou samo dvorišče pa mala drvarnica. Je pa kamnoseštvo takšno delo, ka se več ali menje vse venej leko dela. Zdjaj majo nouvo delavnico pa mašine. Oliver pravi, ka so prlej ranč nej meli mesta za širitev, zdjaj so kúpili eške eno parcelo poleg. Seliti so se pa nej škeli. Pa znate, zakoj? Zatou ka so včasi za cintorom. Orodja so gnes razporejena po delovnij fazaj: izris, razrez, brušenje in montaža. Gospod Jože pa vse ka eške dela, dela ročno. Pravi, ka je šou v Ljubljano zatou, ka se neka navči. On je pravi rokodelec, zatou se strinjam z njim, gda pravi, ka se je gnesden ta obrt »razmahnila in razvrednotila«. Gnesden si vsakši leko šker nabavi. Včasi se je vse brüsilo s starimi brüsi, gnes se vse dela z diamanti, žaga in brüsi. Tüdi nabava materiala je nikda bila problem. Največ so vozili iz Bosne, liki nejso smeli pelati, kelko bi oni

Kamnoseštvo

škeli, pa ka sploj nemo gučala o tom, kak je bilou žmetno té kamen z vagonov pakivati, ka eške nej dvigal bilou. Gnesden uvažajo iz Italije, kamen je pa s cejloga sveta: Indije, Afrike, Južne Amerike, Kitajske, Skandinavije... Italijani so najveški predelovalci kamna. Majo velke firme, šteta majo v lasti kamnolome (kőfejtő) po cejlom svejti. Skoron vsakši keden pride k Korošci šleper z velikimi kamniti blokami.

»Gnesden je vse na čas in vsakši naš izdelek je unikat,« pravi Jože. Nega časa za ročno delo, zato ka je te cena tüdi višiša, pa eške dosta časa vzeme Oni delajo vse: nagrobnike, spomenike, kamnite vaze, okenske police, stopnice in tlake (bole malo),

največ nagrobne spomenike in vse ka sodi kcoj.

Korošec je priznato ime v Prekmurji, šteteroga najdemo na dosta križaj. Gospod Jože pravi, ka se skouz podpiše. Podpis kamnoseka je tüdi garancija za kvalitetno delo. Če delo ne bi bilou kvalitetno, se ne bi podpišo. Moram Vam pa povedati, ka je gospod Korošec edini in najstarejši v Prekmurji, šteti dobro obvlada ročno delo in je tüdi pravi rokodelec té sakme.

Jasmina Papić

(podatke zbrala avtorica za potrebe projekta Craftattract - tradicionalne obrti - nove atrakcije za kulturni turizem, Intereg IIIA, Sosedski program Slovenija - Madžarska - Hrvaška 2004 - 2006, ki ga za Pomurje izvaja Pokrajinski muzej Murska Sobota)

Turnir v malom nogometi v Sakalovcaj

Športno društvo Sakalovci je 26. julija organiziralo turnir v malom nogometi. Povabljeni so bile štiri ekipe iz Porabja, Gorenji Senik, Andovci, dvej domanje ekipe, pa edna ekipa iz Poznanovec. Žau, Gornji Senik je nej prišo, iz Poznanovec pa so prišli samo štirge nogometaši, oni tö samo kasnej. Tekme so se v dvanajstoj vöri začnile s tekmo Andovci-Sakalovci I. Vrejme je lejpo bilau, vejn ešče bola, kak bi trbelo, zato so pa nogometaši redno švicali. Med ekipami je nej bila velka razlika, tak ka pri vsakši tekmi se je kakoli melo zgoditi. Zato je pa vsakša ekipa zmagala, pa vödobila tö. Organizatori so se brigali za tau tö, nej ka bi nogometaši lačni ostali. Eden velki koteu bograča so sküjali, pa nej samo za ekipe, liki za vse, šteti so tam bili. Zadvečerek je že puno lüdi bilau kauli igrišča, šteti so čakali, naj se zvej rezultat. Pred slejdnjo tekmo so se dekle špilale, ne vejm, zaka dapa na tau tekmo so bili najbola najgeri vsi, sploj pa moški. V sedmój vöri smo zvedli, sto kak je skončo. Rezultati so bili naslednji: 1. Poznanovci, 2. Sakalovci I., 3. Andovci, 4. Sakalovci II. Tak mislim, ka se je vsakši dobro pozno, ka smo tam bili, nej samo igralci, liki tisti tö, šteti so tekme gledali. Hvala organizatorom.

K.H.

OTROŠKI

NAŠA ZLATA
RIBICA

Svejt je čüdno vküper napravleni. Lidge ne vörvlejo najbole, ka bi se godili čüdeži. Depa po drugoj strani bi trno radi bili, ka bi se godili. Te je pa spoj nej čüdno, ka v zlate ribice ne vörvlejo, bi je pa radi meli bar v bližnjom potoki. Pa ništerni ranč ne vejo, ka una rejsan tam živé.

KOTIČEK

TIHINCI

Gda kakši tihinec pride v takšno mesto, ka se vsi poznajo, tou brz vsikši vpamet vzeme. Tak je pri lidaj pa pri ribaj je tö nej ovak. Samo ka edni leko zatoga volo nevole majo, edni pa nej. Pa je tou leko pri lidaj pa pri ribaj tö.

Ednoga dneva je sama od sebe priplavala v potok zlate ribice. Na, neje priplavala ena riba, eno deset ji je bilou. Pa se zato pravi, ka je priplavala, ka je tou bila ribdja držina. Kak povejdano, držina je priplavala v potok zlate ribice. Nouvi doum so si najšle tam malo vkraj od staroga moustá, tam pri mladoj vrbi. Domanjim ribam so se lepou poklonile, kak je tou šega. Vö so vidle kak vse druge ribe. Nikak ovak so nej vövidle. Pomalek bi je spoj več nej spoznali, če... .. če bi nej ta držina s seuv prinesla svoje šege, svoje navade.

Pri lidaj je zvekšoga tak, ka naj bi tihinec prejk vzeu šege lidi, med stere pride živet. Pa je pri ribaj ranč tak. Depa ta nouva držina je bila vcejlak ovakša. Tadale je živela po stari šegaj, kak je bila včena v starom doumi, v njivom starom potoki. Gda so druge ribe najbole počivale potüljene pod velko kamenje pa korenje, je nouva držina najbole lejtala po potoki gor pa doj. Sploj je več nikšnoga mira nej bilou v potoki. Gda so meli svoje ribdje svetke, so je ribe té držine spoj nej svetile. Kak bi spoj ednoga svetka nej bilou. Tadale pa so vcejlak nikšne svoje svetke meli v toj držini. Če so domanje ribe svetile svetek sprtoletnoga punoga mejseca, je ta

držina svetila prazen mejsec. Ja, vse so ovak delali. Zato so je domanje ribe najprva čüdno gledale. Po tistom pa že malo bole čemerasto. Pa je takše vole gratala zlata ribica tö.

- Nakak njim mora prajti, ka tak tadale nejde, - so prajle ribe pa poglednole zlato ribico.

Tou znamenüje samo tou, ka mora una držini nika povedati. Vej bi tou mogla napraviti ribdja kralica, depa una je

bila na srečanji z drugimi ribdji kralicami. Zlata ribica je priplavala pod mlado vrbo. Držina je ranč začnola počivati. Kak bi pa nej, vej se je pa naganjala cejli čas, gda so druge ribe počivale. Tak je mogla zlata ribica čakati, ka se je njivi prejdjen v držini zbüdo. Cejli sneni jo je gledou pa li samo gledou. Zlato ribico je vido oprvin v žitki.

- Vi ste v svojom starom doumi, v starom potoki nej meli nikšne zlate ribice, - ga je pitala.

- Aaaaaa, spoj nej. Oprvin vidim ribo, ka je zlata. Zakoj pa si ti zlata? Zakoj si vcejlak ovakšna, kak pa smo mi druge ribe, - je cejli sneni zejvo.

Zdaj je zlata ribica nej vedla, ka naj napravi. Naj povej po istini ali pa naj tak samo malo laža. Pa se je sama s seuv zgučala, ka de lažala.

- Ge sam čelejrska riba, - je eške nej lažala. - Pa vas leko zvörčim tak, ka več nikdar nete ribe, liki te krapance, - je zdaj že lažala. - Pa te krapance v toj minuti, če tak včasín ne začnete bar malo po naši šegaj živeti!

Tisti ribak pa jo je samo fejest gledou. Že se je vcejlak zbüdo. Pa se je zbüdila cejla držina. Kak bi se pa nej, če je pa zlata ribica tak na glas pa tak čemerasto gučala.

- Mi ne moremo tak včasín vaše šege prejk vzejti, - so prajle cejle postrašene v eden glas. - Mogli te nas navčiti.

In tak je bilou tö. Enjale so kouli lejtati, gda so druge ribe počivale. Začnole so svetiti pun sprtoletjen mejsec, depa eške tadale so svetile prazen mejsec.

Tak je tö prav. Pa so tak tihinske ribe gratala domanje ribe. Zlato ribico pa je eške gnesden sram, ka je tak malo lažala. Depa lažala je zavolo svojga potoka. Zato jo je samo malo sram gé.

Miki Roš

KAUT

MLAŠEČI

Pismo iz Sobote

Eden takši den

Lüblene moje, dragi moji, sedim pa pišem pismo. Ja, ranč zdaj tou delam, ka te leko taprešteli, ka vse se mi mota po glavej. Mota pa se mi zato, ka sam ranč zdaj gora stano pa sam eške nej najbole organizejrani. Eške ne vejim, na sterom kraji se naj toga nouvoga dneva kcu primem. Dobro, najprva napišem pismo za naše pa vaše novine. Tou je trno lejpo pa dobro delo. Depa ka tadale? Kak naj den pelam ta do večera?

Zato, ka gnes nemam slüžbe, delat gvüšno nejdem. Tou znamenüje, ka leko do obeda manjarim. Po tistim nika v lampe dejem pa tadale manjarim do večerdje, ka mo leko takši manjasti samo eške čako, ka spat dem. Leko pa se dneva vcejlak ovak primem. Leko dem

s pajdašami na ribičijo. Pa po tejm demo v lejs lisičice pa grbanje brat, doma ribe pa gobe svojoj držini sküjam za večerdjo. Tak se leko dneva tö primem. Leko pa tak tö, ka se z držino nikam pelamo, cejli den langamo, v krčmej kaj v lampe dejemo, pa se cejli den lepou mamou. Tou bi nej bilou lagvo. Pa takšo tö nej, ka bi šli malo gor pa doj po varaši, žena pa čerka bi lejtale po bautaj, ge pa sin pa bi po nikšni drugi štacija ojdila.

Ne vejim kak, depa zdaj mi je na pamet prišla moja tašča Regina, trno čedna ženska. Nut mi je prišla v glavou, gda si brodim, kak naj té den taodide. Brezi nje meni eden den ta ne mine, ka bi una nej v njem bila namalana. Depa ge sam nej škeu na njou brodit. Nikak sam nej

škeu. Vcejlak sama se mi je prinesla nut v glavou, se je naselila v njou pa neške pa neške vö iz nje. Neške vö iz nje, cejli čas pa mi guči, ka trbej té den vse obrediti.

- Nika ne boš zdaj več piso za té novine. Brž se zravnaj pa š me pelo v varaš, ka mi trbej vsefele küpiti. Vzemi pejneze pa me pelaj. Vejn nemo ge s svojo malo penzijo tou küpüvala pa pejški ojdla. Kak tou obrediva, boš grede vred vzeu. Vej ji pa pogledni, kak vövidijo. Že se nam sousedove krave smedjejo, kak smo je na nikoj njali. Po tistom pa do obeda eške trbej mojoj padaškinji, Rozini drva sklasti. Po obedi pa boš delo tisto, ka si pri obedi zgučimo.

Vörvlite mi, nut v glavej mi je gé pa mi tou zapovejda.

Tak, kak bi najbole za istino bilou. Depa kakoli je gé, ge moram zgotouvi tou pismo. Tou pa zato, ka sam si zapovedou, ka se opvin tak dneva primem. Zmejs mo pa brodo, kak de den tadale šou. Leko bi eške pred obedom ... Na znouva mi nika guči nut v glavej. Što, se pitate? Vej pa una, moja tašča Regina, trno čedna ženska.

- Vej pa dun zgotouvi že tou pisanje pa mi pomori rauže zalejvati! Vse na toum svejti moram sama obrediti! Pa pri raužaj de trbelo dvour zmesti, ka mi padaškinje pridejo na kafěj. Dun nedo po toum smetji ojdle. Aja, kafėja mi je sfalilo. Mogo bouš v bauto. Depa küpi tistoga najbole žmanoga. Nika nej, ka je malo bole dragši. Kvaliteto trbej plačati.

Pa po kafěji boš mene pa padaškinje pelo na koupanje v toplíce. Za zdravd-je dun trbej skrb meti. Gda pa večer po nas prideš, boš nas ...

Čakaj, čakaj, vej pa mi ne guči nut v glavej. Eti za meuf stogi pa mi guči. Boug moj, vej je pa tou zdaj za istino una. Nika, moram zgotouvi. Moja tašča Regina, trno čedna ženska, mi je den vövtalala, mi ga je organizejrala. Rejsan moram zgotouvi, ka če se una svadi, po tistom je ...

Vej vi že vejte, kak je z njouv po tistom, vej go pa skur tak dobro poznate kak ge. Bojte mi zdravi, bojte lejpi pa radi se mejte.

- Ja lüblena moja tašča, že dem, že dem!

Miki

